

РЕШЕНИЕ

№ 755

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Св. Шипковенска

при участието на секретаря Светлана Д. Тодорова
като разгледа докладваното от Елена Св. Шипковенска Търговско дело № 20221100902247 по описа за 2022 година

Производството е по реда на [чл. 625 и сл. от Търговския закон](#).

Образувано е по молба с правно основание [чл. 625 ТЗ](#), подадена от „С.С.Р.М.“ ЕАД, гр. София за откриване на производство по несъстоятелност на „М.Р.“ ЕООД, ЕИК ****, поради неплатежоспособност.

Молителят „С.С.Р.М.“ ЕОД твърди, че има вземания към ответното дружество „М.Р.“ ЕООД, произтичащи от търговски сделки, а именно Договор за наем от 10.07.2014 г., по силата на който „С.С.Р.М.“ ЕАД е предоставил на „М.Р.“ ЕООД за временно и възмездно ползване търговски площи, находящи се в Търговски център С.С.Р.М. /РИНГ МОЛ/ и Договор за услуги от 10.07.2014 г., по силата на който „С.С.Р.М.“ ЕАД е предоставил на наемателя – ответник срещу заплащане на възнаграждение услуги по управление, експлоатация и поддръжка на общите части на търговския център.

Молителят твърди, че към момента на подаване на молбата по чл. 625 ТЗ ответното дружество не е изпълнило следните свои изискуеми парични задължения, породени от посочените търговски сделки и свързани с тяхното прекратяване: 1. сума в размер на 11 431,65 лева, представляваща обезщетение за ползване на имота след разваляне на Договора за наем за периода от 10.09.2016 г. до 31.10.2016 г., ведно със законната лихва от датата

на подаване на исковата молба - 17.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, за която сума ответникът е осъден с влязло в сила решение от 19.09.2022 г. по ВАД 109/2021 г. на Арбитражния съд при БТПП, въз основа на което е бил издаден изпълнителен лист на 08.11.2022 г. по т. дело № 1936/2022 г. по описа на СГС; 2. сума в размер на 6327,17 лв., ведно с дължимата законна лихва върху сумата, считано от 23.07.2019 г. до окончателното ѝ изплащане, представляваща неплатени консумативни разноски и данък сграда за наетото помещение въз основа на Договора за наем, за която сума ответникът е осъден с влязло в сила решение от 18.06.2021 г. по ВАД № 76/2019 г. на Арбитражния съд при БТПП, поправено с решение от 12.07.2021 г., въз основа на който е издаден изпълнителен лист по т. дело № 1936/2022 г. по описа на СГС и 3. Сума в размер на 7410,48 лв., представляваща възнаграждение за услуги на основание Договора за услуги за периода от 01.07.2016 г. до 31.10.2016 г., за която сума бил предявен иск за заплащане на възнаграждение за услуги по изброените фактури пред Арбитражния съд при БТПП, който уважил частично иска като с влязло в сила решение от 19.09.2022 г. по ВАД 109/2021 г. ответникът бил осъден да заплати на молителя сума в размер на 2624,46 лв., представляваща стойността на услугите по поддръжка и управление на наетия обект за периода от 10.09.2016 г. до 31.10.2016 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 17.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, въз основа на което решение бил издаден изпълнителен лист от 08.11.2022 г. по т. дело № 1936/2022 г. по описа на СГС.

Молителят твърди, че за събиране на вземанията било образувано изпълнително дело № 9577/2021 г. по описа на ЧСИ М.Б. с рег. № 838 на КЧСИ, като видно от издадено от ЧСИ удостоверение поканата за доброволно изпълнение била връчена на длъжника на 03.08.2021 г., като от тогава до настоящия момент /повече от 6 месеца/ не са събрани вземанията, поради което се позовава на презумпциите по чл. 608, ал. 3 и ал. 4 ТЗ.

По изложените съображения молителят „С.С.Р.М.“ ЕАД претендира да бъде открито производство по несъстоятелност на длъжника с произтичащите от това последици поради неплатежоспособност.

В предоставения срок ответникът „М.Р.“ ЕООД не е депозирал отговор на молбата по [чл. 625 ТЗ](#).

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото е представен от молителя и приет като доказателство договор за наем от 10.07.2014 г., сключен между „С.С.Р.М.“ ЕАД, в качеството на наемодател, и „М.Р.“ ЕООД, в качеството на наемател, по силата на който наемодателят отдава на наемателя за временно и възмездно ползване Помещение, подробно описано в Приложение 2, очертано в червено в чертежа на Приложение 1 и определено в съответствие с правилата на чл. 3.1 от договора, което наемодателя се задължава да изгради в срок до 15.07.2014 г. и да допусне в срок до 23.08.2014 г. наемателя срещу задължението на наемателя да заплаща Наемна цена, определена в договора. С Анекс № 1 към договора за наем от 10.07.2014 г. страните са индивидуализирали Помещението, а именно № 2.26, разположено на ниво +5,85 м. Търговския център, с площ от 131,56 кв.м., уговорено е предназначението на помещението- кафе – бар и магазин от веригата MEMENTO, търговското име - MEMENTO, наемния срок- 10 години, както и наемната цена и други.

Представен е от молителя също така договор за услуги от 10.07.2014 г., сключен между „С.С.Р.М.“ ЕАД, в качеството на наемодател, и „М.Р.“ ЕООД, в качеството на наемател, по силата на който, наемателят възлага, а наемодателят приема да управлява Търговския център и да предоставя лично или чрез трети лица услугите, подробно описани в Договора срещу задължението на наемателя да заплаща в уговорените срокове възнаграждението за услуги, дължимо на наемодателя за изпълнението на услугите.

Представено е решение от 18.06.2021 г. по ВАД № 76/2019 г. на Арбитражния съд при БТПП, поправено с решение от 12.07.2021 г. с което „М.Р.“ ЕООД е осъдено да заплати на „С.С.Р.М.“ ЕАД, сумата от 6327,17 лв., представляваща консумативни разходи и данък сгради за периода от прекратяване на договора за наем – 15.07.2016 г. до възстановяване на държането и контрола върху отдаденото под наем помещение от наемодателя- 31.10.2016 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на предявяване на насрещния иск – 23.07.2019 г. до

окончателното ѝ изплащане. Въз основа на арбитражното решение, е издаден изпълнителен лист от 30.07.2021 г. по ч. гр. д. № 1439/2021 г. по описа на СГС, ТО, 7 състав за присъдената сума по горесцитираното арбитражно решение.

Представено е и решение от 19.09.2022 г. по ВАД № 109/2021 г. на Арбитражния съд при БТПП, с което „М.Р.“ ЕООД е осъдено да заплати на „С.С.Р.М.“ ЕАД, сумата от 11431,65 лв., представляваща обезщетение за ползване на имота след разваляне на договора за наем за периода от 10.09.2016 г. до 31.10.2016 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба - 17.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата и сумата от 2624,46 лв., представляваща обезщетение за получените от наемателя услуги по поддръжка и управление на наетия обект след разваляне на договора за периода от 10.09.2016 г. до 31.10.2016 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 17.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата. Въз основа на арбитражното решение, е издаден изпълнителен лист от 08.11.2022 г. по т. д. № 1936/2022 г. по описа на СГС, VI-5 състав за присъдените суми по горесцитираното арбитражно решение.

По делото е представено удостоверение с изх. № 78404/30.11.2022 г. по изпълнително дело № 20218380409577 по описа на ЧСИ М.Б., с рег. № 838 на КЧСИ, с район на действие – СГС, в което е удостоверено от съдебния изпълнител, че изпълнителното дело е образувано срещу длъжника „М.Р.“ ЕООД, въз основа на изпълнителен лист, издаден по ч. гр. д. № 1439/2021 г. по описа на СГС, поканата за доброволно изпълнение е изпратена до длъжника на 03.08.2021 г., както и че вземането на вискателя по образуваното изпълнителното дело е изцяло неудовлетворено, както в рамките на 6 месеца след получаване от длъжника на покана за доброволно изпълнение, така и към датата на издаване на удостоверението.

Представени са от трето неучастващо лице „В.К.К.“ ЕООД, с което дружество ответникът е имал договор за счетоводно обслужване от 01.03.2016 г., който е прекратен на 30.06.2021 г. следните документи: годишни оборотни ведомости за периода 2018 г., 2019 г., 2020 г. до 30.06.2021 г. и хронологични ведомости на сметките от група 50 „Парични средства“ за периода от 01.01.2018 г. до 30.06.2021 г.

На основание [чл. 621, ал. 1, т. 2 ТЗ](#) е изискана и приложена по делото служебно извършена справка от Агенцията по вписванията по партидата на ответното дружество от всички служби по вписванията, като не се установяват данни за вписвания, отбелязвания и заличавания по персоналната партида на ответното дружество.

На основание [чл. 621, ал. 1, т. 2 ТЗ](#), вр. [чл. 186 ГПК](#) е изискана от СДВР, Отдел „Пътна полиция“ и е представена справка от централната база на АИС КАТ /настояща и бивша собственост/ за регистрирани МПС на името на ответното дружество, от която е видно че няма данни за регистрирани МПС на ответното дружество.

На основание [чл. 621, ал. 1, т. 2 ТЗ](#), вр. [чл. 186 ГПК](#) е изискана от НАП и е представена информация, че дружеството няма публични задължения, няма наложени обезпечителни мерки и/или започнато принудително изпълнение по реда на ДОПК.

За установяване на финансово-икономическото състояние на ответното дружество по делото е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на финансово-икономическа експертиза на вещото лице С. М., като вещото лице е анализиало периода 2018 г. – 2020 г. вкл. Тъй като вещото лице не е установило контакт със счетоводството на ответното дружество, констатациите и изводите му са основани на данните в годишните финансови отчети, публикувани понастоящем в Търговския регистър. Вещото лице дава заключение за структурата на активите и пасивите на ответното дружество и изчислява показателите за ликвидност и финансова автономност на ответното дружество. В открито съдебно заседание на 25.04.2023 г. вещото лице сочи, че представените от третото неучастващо по делото лице „В.К.К.“ ЕООД счетоводни документи не обуславят промяна в изводите, които е формирало в заключението за финансово икономическото състояние на ответното дружество, доколкото не са представени документи от ответното дружество за периода 6 месеца от 2021 г. и такива за 2022 г.

Вещото лице дава заключение, че ответното дружество отчита в баланса си дълготрайните материални активи, както следва: към 31.12.2018 г. не са налични нетекущи /дълготрайни активи/; към 31.12.2019 г. дълготрайните материални активи са на стойност 66 хил. лв., посочени по балансовата статия „Съоръжения и други“, представляващи 16,67% от сумата на актива.

Тази стойност е останала непроменена и в счетоводния баланс към 31.12.2020 г., представляваща 17,55% от сумата на актива.

Вещото лице дава заключение, че през периода 2018 г. – 2020 г. в структурата на активите преобладават текущите активи, съставляващи между 82 и 100 процента от общата балансова стойност на активите, като в състава им не фигурират материални запаси, а паричните средства или са с незначителен дял, или изцяло липсват – към 31.12.2020 г. Преобладаващ дял от краткотрайните активи за анализирания период са вземанията на дружеството, представени в счетоводните баланси по статията „Други краткосрочни вземания“, които към 31.12.2018 г. са на стойност от 284 хил. лева; към 31.12.2019 г. са на стойност от 284 хил. лева, и към 31.12.2020 г. са на стойност 301 хил. лв. Освен тях, в балансите към края на 2019 г. и 2020 г. са посочени и вземания от клиенти и доставчици, които са в един и същи размер – 9 хил. лв.

Вещото лице дава заключение, че към 31.12.2018 г. собствения капитал на „М.Р.“ ЕООД е отрицателна величина, което означава, че дружеството е декапитализирано. Към натрупаната загуба от предходни години /56 хил. лева/ е прибавена текущата такава /14 хил. лв./, в резултат на което е формиран размер на собствения капитал от /-70 хил. лв./. Вследствие на отчетена печалба за 2019 г. в размер на 74 хил. лв., към 31.12.2019 г. състоянието на декапитализация е преодоляно и в пасива на баланса е посочен собствен капитал в размер на 4 хил. лева. Резултатът от дейността през 2020 г. обаче, приключила със загуба от 22 хил. лева, отново води до състояние на декапитализация към края на годишния период. Преобладаващ дял от пасивите на ответното дружество за анализирания период са краткосрочните задължения, като в основната си част са посочени по статията „Други задължения до 1 година“. Освен тях, в счетоводните баланси към 31.12.2019 г. и към 31.12.2020 г. фигурират задължения към доставчици и задължения по получени аванси, чиито размери са едни и същи в края на двата отчетни периода.

Показателите за ликвидност са количествени характеристики на способността на дружеството да изплаща текущите си задължения с краткотрайните активи и когато изчисленият коефициент за обща ликвидност е под единица, това е индичия за влошено икономическо и финансово

състояние на дружеството. Изчислени по данни от счетоводните баланси, коефициентите на обща и на бърза ликвидност показатели на ответното дружество през периода от 2018 г. до 2020 г. включително са в границите на референтните си стойности или превишават същите. Констатацията е валидна и по отношение на коефициентите за незабавна и на абсолютна ликвидност към 31.12.2019 г., но липсата на парични средства и на бързоликвидни финансови активи към 31.12.2020 г. обуславя нулевите им стойности в края на 2020 г. Така експертизата установява, че коефициентът за обща ликвидност е, както следва: 3,41 за 2018 г.; 3,00 за 2019 г. и 2,77 за 2020 г. Коефициентът за бърза ликвидност, показващ съотношението между бързоликвидните краткотрайни активи към краткосрочните задължения, е 3,41 за 2018 г., 3,00 за 2019 г. и 2,77 за 2020 г. при референтни стойности от 0,6 до 0,7. Коефициентите за незабавна ликвидност и за абсолютна ликвидност показват способността на предприятието да изплаща задълженията си с финансовите активи и с паричните средства. Приемливата референтна стойност на тези коефициенти е $0,3-0,4 > 0,2$. През изследвания период коефициентът за незабавна ликвидност има следните стойности: 0,18 за 2018 г., 0,34 за 2019 г., 0,00 за 2020 г. Коефициентът на абсолютна ликвидност има същите стойности.

Вещото лице констатира, че текущите активи, определящи сравнително високите стойности на коефициентите на обща и на бърза ликвидност, са формирани почти изцяло от краткосрочни вземания, които с оглед липсата на аналитични счетоводни документи не могат да бъдат изследвани по отношение на тяхната събираемост и съответно на възможностите за безпроблемно обслужване на текущите задължения.

Коефициентът на финансова автономност и задлъжнялост изразяват финансовата независимост на предприятието от неговите кредитори и възможността му да посреща дългосрочните си задължения. Коефициентът на финансова автономност има препоръчителна стойност от 0,33. Стойности над единица на коефициента на задлъжнялост показват превишаване на задълженията над собствения капитал и дългосрочна зависимост от кредиторите. Вещото лице е изчислило следните стойности на коефициента на финансова автономност за ответното дружество: -0,79 за 2018 г., 0,036 за 2019 г. и -0,16 за 2020 г. Стойностите на коефициента на задлъжнялост са изчислени, както следва: -1,26 за 2018 г., 27,50 за 2019 г. и -6,22 за 2020 г.

Към 31.12.2019 г. /отчетния период, в края на който дружеството не е декапитализирано/ стойностите на показателите за финансова автономност са извън допустимите граници. В останалите два случая, при които собствения капитал е отрицателна величина, стойностите на коефициентите не могат да бъдат използвани за сравнителен анализ, тъй като не дават реална представа за степента на задлъжнялост, която определено е по – висока от допустимата.

Вещото лице посочва, че при липса на налитична счетоводна документация, данните за неплатените изискуеми задължения на ответното дружество към края на съответните отчетни периоди 2018 г – 2021 г. биха могли да се получат от пасива на счетоводните баланси, но в случая те са твърде общи, тъй като основната част от краткосрочните задължения са посочени по балансовата статия „Други задължения до 1 година“. Вещото лице е посочило, че наличието единствено на счетоводни баланси за анализирания период, в които са посочени размери на задължения, превишаващи значително по размер сочените от молителя, възпрепятства извеждането на констатации относно отразяването на задължения на ответника към молителя в счетоводството на „М.Р.“ ЕООД, а оттам и евентуалното изготвяне на алтернативни варианти на изчисления на показателите за ликвидност и за финансова автономност.

Вещото лице е посочило, че през периода 2018 г.- 2020 г. „М.Р.“ ЕООД е отчитало наличие на нетен оборотен капитал, който в основната си част е формиран от посочените в счетоводните баланси краткосрочни вземания. Към настоящия момент обаче събираемостта им не може да бъде анализирана, поради липсата на съответната счетоводна документация.

Останалите доказателства са неотносими към предмета на спора.

При така приетата за установена фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице при условията на кумулативност предпоставките на сложния фактически състав, установен в разпоредбите на [чл. 608](#), [чл. 625, ал. 1](#) и [чл. 631 ТЗ](#), съответно на [чл. 742 ТЗ](#), а именно: да е подадена пред компетентния съд писмена молба от някое от лицата, посочени в разпоредбата на [чл. 625 ТЗ](#), съответно от лицата по [чл. 742, ал. 2 ТЗ](#); длъжникът да е търговец по смисъла на [чл. 1 ТЗ](#); да е налице изискуемо парично задължение на длъжника,

породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или съответно задължение за изплащане на трудови възнаграждения при условията на [чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ](#); да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#), евентуално да се установи свръхзадължеността съгласно [чл. 742, ал. 1 ТЗ](#), ако длъжникът е капиталово търговско дружество; затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуалноправни предпоставки, тъй като сезираният съд е този по седалището на ответника към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност и се явява компетентен по смисъла на разпоредбата на [чл. 613 ТЗ](#).

Налице е и втората предпоставка за откриване на производството, а именно ответникът „М.Р.“ ЕООД е търговец по смисъла на [чл. 1, ал. 2, т. 1 ТЗ](#), предвид правно организационната си форма като търговско дружество.

В конкретния случай съдът е сезиран с молба от кредитор, който е включен в кръга на легитимираните лица по смисъла на [чл. 625 ТЗ](#).

Съгласно разпоредбата на [чл. 608 ТЗ](#) неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или съответно задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

Неплатежоспособността съгласно [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#) е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения към определени категории кредитори, чиито вземания произтичат от сделки, свързани с търговската дейност на длъжника,

или са публични вземания, свързани с тази дейност, или частни държавни вземания, или съответно от задължения за изплащане на трудови възнаграждения при законоустановените предпоставки.

Търговски са сделките, сключени от търговеца при и по повод на извършване на занятието му, а също така и абсолютните търговски сделки, изброени в [чл. 1, ал. 1 ТЗ](#), независимо от качеството на страните [/чл. 286 ТЗ/](#). Във всички случаи, следва да се установи, че задължението по търговската сделка е действително и съществува към момента на произнасяне на съда по молбата за откриване на производство по несъстоятелност. Задължението следва да е изискуемо, т. е. падежът му да е настъпил, за което се прилагат общите правила на гражданското право.

В случая съдът е сезиран от молителя „С.С.Р.М.“ ЕАД, с твърдения, че има вземания към ответното дружество „М.Р.“ ЕООД, произтичащи от два договора – Договор за наем и Договор за услуги, сключени между ответното дружество като наемател и дружеството молител - като наемадотел.

Сключените между молителя и ответното дружество сделки са търговски по своя характер по смисъла на чл. 286, ал. 1 ТЗ – договори за наем и услуги на помещение, предоставено за ползване за търговска дейност. За материално-правната легитимация на молителя и досежно настоящия етап на производството, съдът съобразява представените от молителя арбитражни решения, с които ответното дружество е осъдено да заплати на молителя вземанията по гореописаните два договора за наем и услуги.

Ответникът, който носи доказателствената тежест за установяване на факта на евентуално погасяване на вземанията на молителя, не представя доказателства в тази насока. Ето защо е налице активна материалноправна легитимация на молителя „С.С.Р.М.“ ЕАД да поиска откриване на производство по несъстоятелност по отношение на ответното дружество.

По отношение на финансово-икономическото състояние на ответното дружество настоящият състав намира следното:

При изчисляване на коефициентите на ликвидност, така както са представени вземанията и задълженията по балансите на ответното дружество, от неоспореното заключение на СФИЕ се установява, че коефициентът на обща ликвидност е в приемливите норми за 2018 г., за 2019 г., и за 2020 г. Но простото съотношение на актива и пасива, залегнало в

изчислението на коефициентите за ликвидност на дружеството, е недостатъчно за преценка на състоянието му на платежоспособност. От значение е също реализируемостта на актива - неговата ликвидност. В случая съдът дължи комплексна преценка на спорните компоненти на актива и корекционно преизчисление на коефициентите за ликвидност, в качеството им на средство за установяване цялостното икономическо състояние на длъжника / в този смисъл виж [Решение № 32/17.06.2013 г.](#) по т. д. № 685/2012 г. На ВКС, II т.о., решение № 164 от 30.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 284/2016 г., II т. о., и др./.

Предвид гореизложеното следва да се обсъди и прецени характера на текущите /краткотрайни/ активи на ответното дружество за изследвания период, и дали същите са разполагаеми за дружеството и възможността с тях да се просрещнат краткосрочните му задължения. Единствено счетоводното записване на един актив като текущ /краткотраен/ актив, без зад същия да стои възможност за реализацията му/събираемостта му в кратък срок, не може да води до стабилно финансово-икономическо състояние на търговеца. В случая при анализиране на счетоводните данни на ответното дружество, посочени в заключението на съдебно-икономическата експертиза, прави впечатление, че за анализирания период в баланса на дружеството не фигурират материални запаси, които да послужат за покриване на краткосрочните задължения на дружеството. Към 31.12.2018 г. собствения капитал на дружеството е отрицателна величина, което означава, че дружеството е декапитализирано. Към 31.12.2020 г. отново е налице състояние на декапитализация към края на годишния период. Текущите активи, които определят сравнително високи стойности на коефициентите на обща ликвидност са формирани изцяло от краткосрочни вземания, посочени в балансите през периода 2018 – 2020 г. в приблизително еднакъв размер, но по делото липсват данни за събираемостта на същите и съответно за предприемане от ответника на действия за тяхното събиране. Тези вземания в основната си част фигурират в раздел „Други краткосрочни вземания“ в счетоводния баланс за съответната година и не се изяснява техния характер, нито възможността същите да бъдат събрани в кратък срок, за да се погасят изискуемите задължения на дружеството. Не са представени от ответното дружество доказателства за предприети действия за събиране на посочените вземания и за тяхната събираемост. При това положение следва да се приеме,

че тези вземания са най-малкото трудно събираеми или въобще несъбираеми. Същевременно осчетоводяването на вземанията в счетоводството на ответника не променя този извод, доколкото не са представени от ответника първични счетоводни документи, доказващи коректността на тези счетоводни записвания. С оглед на горното съдът намира, че за посочения период следва да се изчисли коефициентът на обща ликвидност при корекция на баланса на ответното дружество за 2020 г., като краткосрочните вземания в размер на 301хил. лв. се изключат при изчисляване на коефициентите. При този алтернативен вариант коефициентът на обща ликвидност към 31.12.2020г. е 0,08, поради което следва да се формира извод, че ответното дружество има проблем да посреща краткосрочните си задължения с краткотрайните си активи към 31.12.2020 г. и е изпаднало в зависимост от кредиторите си.

Следва да се отбележи, че с определение от 07.12.2022 г. и с протоколно определение от проведено открито съдебно заседание на 25.04.2023 г., съдът е указал на ответника да представи необходимите счетоводни документи на дружеството за периода от 2018-2022 г., които са изискани от вещото лице, като ответникът е бил предупреден, че в противен случай ще приложи разпоредбата на [чл. 161 ГПК](#) и ще приеме за доказани фактите, относно които ответникът е създал пречки за събиране на доказателства. Вещото лице е заявило, че не може да установи събираемостта на краткосрочните вземания и възможностите за безпроблемно обслужване на текущите задължения, поради непредоставен достъп до първични счетоводни документи и липсата на аналитични счетоводни документи, на основание на които са извършени вписванията в баланса на ответното дружество. В отговор на пета задача вещото лице е посочило също така, че годишните финансови отчети за периода от 2018 г. до 2020 г. не са заверени от одитор, която заверка би представлявала евентуална индиция за достоверност на вписванията в счетоводството на ответника за посочения период. В процесния случай ответникът - въпреки, че е бил задължен, до приключване на устните състезания не е представил счетоводна документация за изготвяне на заключението на вещото лице. Процесуалното поведение на ответника обуславя следните изводи: че с оглед липсата на счетоводни регистри не може да се установи какви задължения има ответника към датата на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, както и произхода им и тяхното падежиране, съответно кога е последното плащане,

извършено от ответника за погасяване на краткосрочно задължение, произтичащо от търговска сделка. В този смисъл и данните за краткосрочните активи в баланса на дружеството предвид липсата на счетоводни данни не могат да се приемат за достоверни. В случая ответникът е възпрепятствал с поведението си изготвянето на заключение на съдебната финансово-икономическа експертиза, като не е съдействал за извършване на необходимата проверка в неговото счетоводство, и съответно не е могло изобщо да бъде изготвено заключение към 31.12.2021 г. и към 31.12.2022 г., а в останалата част експертизата се основава само на годишните финансови отчети. След съвкупен анализ на посочените по-горе доказателства и заключението на съдебно-икономическата експертиза, както и отчитайки горепосоченото процесуално поведение на ответника, съдът прави извода за влошено финансово-икономическо състояние на ответното дружество, което има траен характер и няма индиция да бъде подобро. Установяват се по делото изискуеми задължения на ответното дружество към молителя, като в същото време не се установява ответното дружество да разполага с лесно реализируеми активи, с които да ги покрие. С оглед на това следва да се приема, че и към настоящия момент „М.Р.“ ЕООД не разполага с имущество, достатъчно за изпълнение на задълженията му към кредиторите на дружеството. Ответното дружество е декапитализирано и е в зависимост от кредиторите си. Състоянието е трайно изразено, след като ответното дружество не е в състояние да обслужва краткосрочните си задължения по търговски сделки към молителя.

В настоящото производство молителят „С.С.Р.М.“ ЕАД се позовава на законоустановената презумпция по [чл. 608, ал. 4 ТЗ](#) /нова - ДВ, бр. 105 от 2016 г./. Съгласно цитираната норма, неплатежоспособността се предполага, ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по [чл. 625 ТЗ](#), вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на шест месеца след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение.

В представеното по делото удостоверение с изх. № 78404/30.11.2022 г. по изпълнително дело № 20218380409577 по описа на ЧСИ М.Б., с рег. № 838 на КЧСИ, с район на действие – СГС, е удостоверение от съдебния изпълнител, че вземането на вискателя по образуваното изпълнителното дело е изцяло неудовлетворено, както в рамките на 6 месеца след получаване

от длъжника поканата за доброволно изпълнение, така и към датата на издаване на удостоверението. Следователно с оглед на доказване на предпоставките на презумпцията и предвид установеното финансовоикономическо състояние на ответното дружество, следва да се приеме, че „М.Р.“ ЕООД е неплатежоспособно, след като не може да изпълни свои изискуеми и присъдени с арбитражното решение парични задължения към кредитора по търговска сделка в шестмесечен срок от поканата за доброволно изпълнение.

В заключение и въз основа на събраните по делото доказателства настоящият състав намира, че ответното дружество „М.Р.“ ЕООД е в състояние на неплатежоспособност, като това състояние има траен и необратим характер. Ответникът, който носи доказателствената тежест, не ангажира в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод, че затрудненията му за извършване на плащанията са временни или че разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите /по аргумент от [чл. 631 ТЗ](#)/.

По изложените съображения съдът намира, че са налице всички изискуеми от закона предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност на ответното дружество поради неплатежоспособност.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността настоящият състав счита, че при наличните данни по делото и с оглед установяването на състоянието на неплатежоспособност при приложение на презумпцията на чл. 608, [ал. 4 ТЗ](#), за начална дата на неплатежоспособността следва да се приеме датата - 04.02.2022 г., когато е изтекъл шестмесечния срок, считано от получаване на поканата за доброволно изпълнение по изпълнителното дело, образувано въз основа на издадения в полза на молителя „С.С.Р.М.“ ЕООД изпълнителен лист, към която дата „М.Р.“ ЕООД е било в невъзможност за изпълнение на своите изискуеми задължения.

По делото няма данни длъжникът да разполага с налични парични средства, с които да покрие разноските по производството по несъстоятелност, а именно - налични парични средства, респ. друго бързоликвидно имущество. Разноски, обаче, са привнесени от молителя-кредитор с вносен документ от 04.05.2023 г., поради което съдът с решението си по чл. 630, ал. 1 ТЗ следва да назначи временен синдик и насрочи първо събрание на кредиторите.

За временен синдик на дружеството следва да бъде назначен Р. И. А., с адрес: гр. София, ул. ****, вписан в Списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производствата по несъстоятелност по ТЗ, утвърден от Министъра на правосъдието и обнародван в ДВ, който да бъде уведомен, че следва към датата на встъпване в длъжност да представи декларация-съгласие по чл. 656, ал. 1 и ал. 2 ТЗ.

При насрочване на първото събрание на кредиторите съдът следва да се съобрази необходимото време за представяне от длъжника на документите по чл. 640 ТЗ, както и да се даде възможност на временния синдик да изготви и представи документите по чл. 668 ТЗ. Поради това, съдът намира, че следва да насрочи Първото събрание на кредиторите на 11.07.2023 г. от 13,30 часа, което ще се проведе в Съдебната палата на Софийски градски съд, гр. София, бул. "Витоша" № 2, в залата за провеждане на съдебните заседания на VI-18 състав, Търговско отделение, с дневен ред по чл. 672, ал. 1 ТЗ.

Молителят не претендира разноски в настоящото производство, поради което такива не му се присъждат по делото.

Водим от горното Софийският градски съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „М.Р.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ****, и **ОПРЕДЕЛЯ** началната й дата – 04.02.2022 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника „М.Р.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ****.

НАЗНАЧАВА за временен синдик на длъжника Р. И. А., с адрес: гр. София, ул. ****, вписан в Списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производствата по несъстоятелност по ТЗ, утвърден от Министъра на правосъдието и обнародван в ДВ, който да бъде уведомен, че следва към датата на встъпване в длъжност да представи декларация-съгласие по [чл. 656, ал. 1](#) и [ал. 2 ТЗ](#).

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на временния синдик Р. И. А. в размер на 1 000 лева /хиляда лева/ месечно, считано от датата на встъпването му в изпълнение на задълженията до настъпване на причина за изменение на

размера на възнаграждението.

ОПРЕДЕЛЯ срок за встъпване в длъжност на временния синдик до три дни, считано от датата на получаване на препис от настоящето решение.

УКАЗВА на временния синдик в случай, че му станат известни от търговските книги на длъжника или по друг начин вземания на чуждестранни кредитори и данни за техните адреси, да им изпрати поименно съобщение /покана/ за предявяване на вземанията по образец, съгласно чл. 54 от [Регламент /ЕО/ № 848/2015](#) на Съвета от 20.05.2015 г.

СВИКВА Първо събрание на кредиторите на „М.Р.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. ****, което следва да се проведе на 11.07.2023 г. от 13,30 часа в Съдебната палата на Софийски градски съд, гр. София, бул. “Витоша” № 2, в залата за провеждане на съдебните заседания на VI-18 състав, Търговско отделение, с дневен ред по чл. 672, ал. 1 ТЗ:

1. Изслушване доклада на временния синдик по чл. 668, т. 3 ТЗ.
2. Избор на постоянен синдик и определяне на възнаграждението му.
3. Избор на комитет на кредиторите.

Решението подлежи на незабавно изпълнение.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, на основание [чл. 622](#) и [чл. 624 ТЗ](#) вр. чл. 14 ЗТРРЮЛНЦ.

Решението да се впише в Книгата по [чл. 634в ТЗ](#), която се води при СГС.

Съдия при Софийски градски съд: _____